

BEKÜLDÖTT KÖNYVEK

Molnár Erzsébet: *Könnyes kenyér*. Verseks. Prometheus-kiadás. Szeged, 1927, 12° 46 l. – A kis kötet egyik verse (Finis) először a Széphalom tavalyi évfolyamában jelent meg.

Jakubovich Emil: *Két magyar glosszás bécsi kódex*. Bp. 1927, 8° 4 l.

Jakubovich Emil: *Viska, Stojzló és Pécel*. Bp. 1927, 8° 13 l.

Horizont. Irodalmi, kritikai, képzőművészeti folyóirat. Szerk. Deák Zoltán és Lengyel Miklós. Ujpest, 1927 aug. – Cikkek Komjáthy Jenőről, Szász Károlyról, a Széphalomról. „A Horizontot Ujpest és Rákospalota írói írják.”

Szigethy Lajos: *Goethe*. Dalok, balladák, egyéb költemények. Mezőtúr, 1927. 8° 105 l. – Goethét lefordítani szinte lehetetlen földadat.

Emlékkönyv Dr. Kardos Albert negyvenéves tanári és írói működésének jubileumára. Szerk. Csobán Endre. Debrecen. é. n. 8° 104 l. – Oláh Gábor Ady-tanulmányából: „Van Adynak két diákkori verses kötete, amelyben nyoma sincs még új stílusnak. Ezért tetszett ez még az öreg Budapesti Szemlének is.”

Kristóf György: *Jókai napjai Erdélyben*. Cluj-Kolozsvár, 1925, 8° 132 l.

Kristóf György: *Az erdélyi irodalom magyar multja és jövője*. Tanulmányok, cikkek. Cluj-Kolozsvár, 1924. 8° 294 l. – „Az erdélyiség csak a művészet síkjára fölemelve jelent irodalmi értéket.”

Tanulmánykötet. Ajtay Miklós, Bányai Kornél, Csánády György, Fėja Géza, Gál László, Jancsó Elemér, Kritikus, Medgyes László, Tóth Béla, Varga Zsiga írásai. Huszonnégy műmelléklettel. Páris, a Párisi Magyar Akadémia kiadása, 1927. 8° 106 l.

Alkotás. Szépirodalmi, művészeti és kritikai folyóirat. Szerk. Benyovszky Pál. Debrecen, 1927 szeptember.

Baranyai Zoltán: *Francia nyelvű hirlapok és folyóiratok hazánkban*. Bpest. 1927. 8° 8 l.

A Sajtó. Tudományos folyóirat a sajtó és a hirszolgálat jogi, gazdasági, szociális, műszaki és történelmi kérdéseiről. Szerk. Wünschler Frigyes. H. n. 1927 szept. – A kissé hosszú alcímű folyóiratban egy értékes cikk Balás P. Elemértől: Az előadó művész szerzői joga.

Mauriciu Jókai ... de Gheorghe Kristóf ... Traducere de Árpád Bitay. Cluj. é. n. 8° 143 l.

Boros György: *Dr. Brassai Sámuel élete*. A magyar unitárius egyházi képviselőtanács megbízásából írta – Cluj-Kolozsvár, 1927, 8° 372 l.

Φρειδείκου Μούσατν. 'Ο Ουννάδης και ή υπό Μωάμαθ Β' του Πορθητου πολιορκία τοῦ Βελιγραδιου τῷ 1456 'Εν'Αθηναῖς 1927. Különlenyomat az 'Επετηρίς της Εταιρείας Βυζαντινων Σπουδων c. folyóirat IV. kötetéből (1927.) 267–279. II. – Az értekezés, mely Belgrádnak Hunyadi által való felmentését (1456) tárgyalja, két részre oszlik; az elsőben az ostrom előzményeit ismerteti a szerző, míg a második Belgrád ostromát és annak felmentését élénk előadásban ecseteli. Látszik, hogy szorgalmasan áttanulmányozta a reá vonatkozó forrásokat és irodalmat. Szerzőjüket fel is említi. Ezek részben görögök, részben magyarok Παπαρρηγόπουλος, Χάμμερ stb.; gróf Teleky J.: Hunyadiak kora. Kiss K.: Hunyadi János utolsó hadjárata). Áttanulmányozta a korszak legkiválóbb byzantiumi történetíróját: Laonicus Chalcondylas-t is és idéz művéből. A szerzőnek nem volt célja e munkájával Hunyadi e fegyvertényét új szempontok szerint megvilágítani. Előadja az eseményeket, amint megtörténtek és elsősorban stratégiai szempontból dolgozza ki az ütközet lefolyását: a török és a magyar sereg, valamint mindkét fél hajóinak állását pontos helyszíni rajzon tünteti fel. Ezenkívül Hunyadi arcképét is közli. Mindenesetre figyelemreméltó kis tanulmány, aminek a mi szempontunkból az az előnye is megvan, hogy a tekintélyes folyóirat útján a magyar dicsőség e ragyogó példájának el nem múló érdemelt (tudvalevőleg az egész keresztény világban e győzelem emlékére húzzák meg déli 12 órakor a harangokat) feleleveníti, vagy mondjuk: számontartja.

(Szeged)

Juhász László

Vida Imre: *Madách Imre életének vázlatja új életrajzi adatok alapján*. Bp., 1927, 12°. 32 l.

Ethnographia-Népelet. A Magyar Néprajzi Társaság és a Magyar Nemzeti Múzeum Néprajzi Tárának Értesítője: Szerk. Solyomossy Sándor és Bátky Zsigmond, Bp., 1927, 3. sz.

A „*Studium*” kiadványainak, bizományi könyveinek és folyóiratainak árjegyzéke. 1927 nov. hó. 7. sz.

Ravasz László: *Orgonazúgás*. Beszéddek, előadások, II. kiadás, Bp., é. n. (1927), 204 l. – „A geniális fantáziát éppen az jellemzi, hogy új kapcsolatokat teremt ... Micsoda világfelfedezés volt ez a négy sor: Én a halál rokona vagyok. Szeretem a tűnő szerelmet. Szeretem megcsókolni azt, Aki elmege.” (39. l.)

Némethy Géza: *Az ész tragédiája s egyéb versek*. Második bővített kiadás. Bp., 1927, 8°. 207 l. – A kötet egyik új verse (Szent Péter templomában) először a Széphalom tavalyi évfolyamában jelent meg. Némethy Géza tudós költészete ma már nem szorul ismertetésre.

Földy Mihály: *A másik élet*. Bp., é. n. 8°, 189 l. – Legközelebb ismertetjük.

Meztelenül. Kosztolányi Dezső új versei. Bp., é. n. 4°, 67 l.

Terescsényi György: *Délibáb*. Új versek. (Szeged), 1928, 8°, 78 l. – Legközelebb ismertetjük.

Keleti Artur: *Angyali üdvözlét*. Molnár C. Pál fába metszett rajzaival. Amicus kiadása, Bp., 1928, 4°, 781 l. – Jövő számunkban írunk róla.

Horváth Boldizsár összes költeményei. Sajtó alá rendezte és kiadta Barna János. Makó, 1927, 12°, 80 l. – A nagy politikai értéktelen zöngeményei, bibliofil kiadásban. Mégis dicséret illeti az áldozatkész kiadót, aki tudós gondnal bocsátja közre a múlt század közepének ezeket a történeti ereklyéit. A kiegyezés utáni korszak eszméletörténetére jellemző A temetőben c. vers, amelyben a negyvennyolcas nemzedék tagja csupán hanyatlásnak, piaci vásárnak látja a hatvanhetes Magyarországot.

Herczeg Ferenc. Írta dr. Futó Jenő. Bp., 1927, 8°, 135 l. – „Egészséges erkölcsi érzéke megóvja most is [Herczeget], hogy a naturalizmus piszkaiba sodródjék, viszont történeti főfogása visszatartja attól, hogy akár a romantika pathetikus de hűtlen történeteszemléletébe, akár a historiai realizmus pusztán tanulmányoszerűségébe tévedjen. Egy sajátosan egészséges, izmos művészi irány jegecedik ki költészetében, amely nemes eszményi tartalmával, jellegével a különböző félszeg irányzatok féktelen tobzódása közben a klasszicizmus visszhangjaként tűnik föl előttünk“.

Krónikás Könyv, szemle, szerk. Nagy László. Cluj-Kolozsvár. 1928 jan. – A 8. lapon olvassuk: „Erdős René még egyetlenegy mondattal, egyetlenegy sorral sem gazdagította a magyar irodalmat. Ennélfogva irodalmi közönsége sem lehet“.

Debreceni Szemle, szerk. Hankiss János és Milleker Rezső. 1928 febr. (Érk. 1928 márc. 3.) – Udvardy Miklósné Túlnépesedés címmel polemizál a Magyar Szemle cikkével (1927:25. v. ö. Széphalom 1928:155): „Mai helyzetünkben égre kiált minden magyar megtartása“.

Karácsonyi Benő: *Pjotruska*. Regény két kötetben. Erdélyi Szépművészeti Céh, Cluj-Kolozsvár, 1927. 8° 197 és 299 l. – A kitünő könyvkiadó vállalat huszadik kiadványa, Kós Károly illusztrációival.

Híd. Szerk. Csánády György. Collegium Transilvanicum kiadása. 1928 febr.

Berze Nagy János: *A csodaszarvas mondája*. (Összehasonlító folklóre-tanulmány.) Különnyomat az Ethnographia 1927. évf.-ból. Bp. 1927; 8° 36 l.

Fábián István: *A francia konzervativizmus filozófiai alapvetői*. Maurras, Seillière. Maritain. Minerva-Könyvtár 8. Bp. 1928, 8° 18 l. – „A mai Franciaország beteg, a mai irány pusztulásba visz. Ennek oka, mint Maurras megállapítja, a forradalom és a romantika“.

Protestáns Tanügyi Szemle, szerk. Borsos Károly és Szelényi Ödön 1928 jan. – „A jelen küzdelmei sokszor szétválasztottak. sokszor szembeállítottak magyart a magyarral: de a magyar történelem, a magyar költészet értékelésében, megbecsülésében, szeretetében mindig egyek voltunk. Most ettől a nagy egyesítő, egybeforrasztó erőtlől akarnak bennünket megfosztani a lélekrablók, akik a konzervativizmus, konstruktivizmus, legitimizmus, krisztianizmus tetszetős mezébe öltözve kegyes szemforgatással ígérnek a magyar történelem é irodalomtörténet átértékelését. Le kell róluk rántanunk a megtévesztő áruhát s rá kell mutatnunk, hogy a leghitványabb destrukció, a legocsmányabb áru az, amit koholnak a magyarság ellen. Amit nem tudott tőlünk elrabolni Trianon, attól akarják ők álarcos rablókként megfosztani a magyart: a magyar multban gyökerező lelki egységtől, ami nélkül nem lehet magyar föltámadás“.

Zenei Szemle, szerk. Járosy Dezső és Major Ervin. 1928 febr.

Fernand Mayence, professeur à l'Université de Louvain: *La Légende des Francstireurs de Louvain*. Réponse au Mémoire de M. le Professeur Meurer de l'Université de Würzburg. Louvain, 1928, 12° 62 l. (Hommage de la Ville de Louvain.)

Magyar Könyvszemle, szerk. Lukinich Imre és Rédey Tivadar, 1927. évf. 3–4 f.

Máté Károly: *Irodalomtörténetírásunk kialakulása*. Bp. 1928. 8° 53. l. – A pécsi Minerva-Könyvtár 11. száma.

Eckhardt Sándor: *Sicambria*. Egy középkori monda életrajza. Bp. 1928, 8° 47. l. – A pécsi Minerva-Könyvtár 9. száma.

Religió. szerk. Kiss János. Bp. 1927. évf.

Magyar Nyelv. szerk. Gombocz Zoltán. Melich János és Pais Dezső Bp. 1928 febr.

Deutschland und die internationale wissenschaftliche Zusammenarbeit. Vortrag von Dr. Hugo Andreas Krüss, wirklicher Geheimrat, Generaldirektor der preussischen Staatsbibliothek. Gehalten im Sitzungssaale der Ungarischen Akademie der Wissenschaften in Budapest, am 29. November 1927. Gedruckt in der Königlich Ungarischen Universitäts-Druckerei, im Jubiläumsjahr 1927. 8° 23 l.

Századunk, szerk. Vámbéry Rusztem és Varró István. 1928 jan. – A füzetben: Válasz a Széphalomnak az egyetemi autonomia kérdésében; Bárány Gerő füzetének (Széphalom-Könyvtár 4. sz.) ismertetése.

Szerb Antal: *Az Udvari Ember*. Bp. 1927, 8° 63 l. – A kitünő tanulmányt, amely a Minerva-Könyvtár 7.

számaként jelent meg, többször idéztük már a Széphalom lapjain.

Turóczi-Trostler József: *A Magyar Nyelvőr ötven éve.* (Egy fejezet a magyar pozitívizmus történetéből.) Különnyomat a Századunk 1928. évf. 1. számából. – „A Magyar Nyelvőr első ötven évfolyama egyik gazdag forrása a magyar pozitívizmus megirandó történetének, annál is inkább, mivel elsősorban nem elméleti megfontolásnak, hanem az időpont parancsából, konkrét, gyakorlati szükségéből indul meg 1872-ben Szarvas Gábor szerkesztésében“.

Erdélyi Irodalmi Szemle. szerk. György Lajos, Kolozsvár, 1927, 4. szám.

Pannonhalmi Szemle, szerk. Strommer Viktorin és Kühár Flóris. Évnegyedes folyóirat a magyar katolikus kultúra és a bencés szellem szolgálatára. Pannonhalma, 1928, 1. sz. – A füzetből kiemeljük Klemm Antal cikkét: A nyelvtudomány és a logika viszonya.

Szegedi Katholikus Tudósító. 1928. jan.–ápr.

Nagy József: *Kornis Gyula mint kulturpolitikus.* Bp. 1928. 8° 19. l.

Vasárnap. Vidéki lapok irodalmi, tudományos és művészeti melléklete. Szerk. Mándy Gyula. III. évf. 13. sz.

Becker Henrik: *Az indogermán szópárok és a finnugor fokváltakozás.* Kny. a Szinnyei-émlékkönyvből. Bp., 1927, 8° 6 l.

Turóczi-Trostler József: *Goethe önéletrajza.* Bp., 1927, 12° 19 l.

Az én szerelmem. Weltmann Miklós versei. Miskolc, 1927, 12° 19 l. – Szárnypróbálgatás „Icának“ ajánlva.

Ernest Traeger: *Die Volksabstimmung in Sopron.* Aus den Tagen der Trauer, Zuversicht und Treue. Sopron, 1928. 8° 32 l.

Fináczy Ernő: *A klasszikus nyelvek és irodalmak tanításának kérdése.* Beszéd ... Bp., 1927. 8° 23 l. – „Homeros háromezer év óta hatott és ma is hat, az indeposz pedig semmit sem hatott reánk. A Kelettel való kapcsolatainkat csak a szaktudós ismeri, ... Viszont, hogy mit és mennyit köszönük a görögök és rómaiaknak, azt nem is kell hosszasan bizonyítanunk“.

Boda István: *A Freud-féle „lélektan“ bírálata.* H. n., é. n., 8° 31 l.

Lytkin Vaszilij: *Az -s névszóképzők a permi nyelvekben.* Bp., 1927, 8° 20 l.

Kovács Mária Olga: *Hugo von Hoffmannsthal drámai művészete.* Szeged, 1927, 8° 32 l.

Ligeti Ernő: *A két barlang.* Regény két kötetben. Az Erdélyi Szépmíves Céh kiadása. 1927, 8°, 250 l. – A hétköznapiak bilincseiből menekülni akaró asszony vergődése, fülledt, álmos levegő, kisvárosi arcok és harcok, társadalmi és gazdasági problémák szönyegredobása, mindez pedig derékönfűszerezve egy Capri-beli kirándulás csillogó, de már ismert szépségeivel: a Grotta Azzurrával, narancsfákkal és szerelemmel – ez van Ligeti Ernő kétkötetes regényében, amely a letagadhatatlanul fontos kulturmissziót teljesítő Erdélyi Szépmíves Céhnek tizennyolcadik kiadványaként látott napvilágot. (Bó termés!) Talán a helyenkénti józanul reális meglátások képezik a könyv főerősségét és az a couleur locale, amely sajátos ízként csaknem valamennyi erdélyi könyvet áthat. A megszállott Erdély egyik kisvárosa a cselekmény központja, természetesen a féltendő cenzura miatt minden politikum száműzve van a kötetből s a megváltozott életkörülményekről csak futólagos érintés által esik szó. Legfeltűnőbb a regényben a lélekelemzés finomsága és minuciózus volta, amelynek során azonban a főalak egy helyen csaknem a teljes pszichológiai rébusz szerepét tölti be. A regény a végén megoldatlan marad, illetve abban rejlik a megoldása, hogy nincs megoldás. Az élet nem mindenki számára ajándékoz probléma-megoldásokat. A regényíró szempontjából ez jobb is így, mert pl. A két barlang befejezését egyedül ez menti meg a sablonszerűségtől. Kós Károly ügyes, haladó irányú illusztrációi díszítik a kötetet, amelyet a már említett egy-két előnyön kívül a tömör, csupán helyenként szétfolyó és itt-ott szabódezsői stílus, a szerkezet arányos volta és a biztos, fölényes mesevezetés avatnak a legfrissebb magyar regénytermés egyik értékesebb darabjává. Egyébként még csak annyit, hogy helytelen volna ezt a könyvet külön erdélyi irodalmi terméknek nyilvánítani. Nincs külön erdélyi és magyarországi irodalom, az irodalom az egész Magyarországon osztatlan és egy.

(Ujpest)

Deák Zoltán

Farkas Gyula: *Az elszakított Felvidék magyarságának szellemi élete.* Bp., 1927, 8° 45 l.

Moravcsik Gyula: *Muagerisz király.* Kny. a Szinnyei-émlékkönyvből. Bp., 1927. 8° 13 l.

Joó Tibor: *Ady arca a történelemphilosophia megvilágításában.* Szeged, 1928. 12° 21 l. – A figyelemreméltó kis dolgozatot a szegedi egyetemi ifjak Makkai Sándornak ajánlják „a vádolt Ady mellett Bethlen Gábor erdélyi szellemében tett nagy hitvallásért“.

Kádár Imre: *Nászrepülés.* Regény. Erdély Szépmíves Céh kiadása, Cluj-Kolozsvár, 1927, 12° 188 l. – A regény egyik hősenek gyermekkoráról olvassuk: „Első volt a gimnáziumban, aki Ady verseiért lelkesedett. Ez úgy sült ki, hogy Szegfű Vitál főtisztelendő úr, a magyar irodalom tanára, előadást tartott az önképzőkörben a modern irodalomról. Adyt úgy jellemezte, hogy az ő verseiből még idézetet sem mutathat be, mert egyetlen

sorát sem lehet elmondani józan és tisztességes emberek előtt. Idézetek helyett néhány Ady-paródiát olvasott föl, lojális derűtség között. Ekkor föláll Vági és bejelentette, hogy több Ady-verset ismer, mindegyiket melegen ajánlhatja a tanár úr figyelmébe. Szegfű Vitál komoran megleckéztette Vágit, elmondta, hogy milyen veszedelmek fenyegetik, hazafiatlan és erkölcstelen meredélyek szelein jár, mert Ady egyfelől érthetetlen, másfelől végzetes hatású költő. Vági megkérdezte, hogy miként lehet végzetes a hatása, ha egyszer érthetetlen. A tanár paprikavörös lett, erélyes hangon leültette Vágit és a végén elégségest adott neki magyarból.

Trostler József: *Mesenyomok a XVIII. század magyar irodalmában*. A racionalizmus és irracionizmus küzdelméhez. Bp., 1927, 8° 38 l. – Szerző azok közé a germanisták közé tartozik, akiknek sokat köszönhet a magyar irodalomtörténet. Az összehasonlító tárgykutató módszer pozitív talaján állva, de a modern német tudomány szempontjait alkalmazva Trostler ebben a kis munkájában is többet nyújt, mint amennyit a cím elárul. A csodás elem irodalmi motívumaiból a barokk kor világát költögeti és rámutat arra, hogy a magyar XVIII. század nem a „hanyatlás“ kora, hanem ellenkezőleg: a belső gazdagodásé. Egyik tárgytörténetéhez – a Hattomondához – két adalékot fűzhetünk. Előfordul egy elferdített változata Mikes 109. levelében: „... attól nem tartok néném, hogy az egerek megegyenek a fősvénységért, mint egy lengyet királlyal bántak“. Egy lengyel monda viszont úgy tudta, hogy egy magyar királyt (Mátyás?), mert nem tisztelte a szüleit, megették az egerek. (V. ö. Erneyi József, Ethnogr. 1906:136.)

z. b.

Deutschland. Lesebuch für studierende Ausländer zur Einführung in die Kenntnis Deutschlands u. seines geistigen Lebens. Hgg. v. Prof. Dr. Karl Remme. Leiter des deutschen Instituts für Ausländer an der Univ. Berlin. Verlag des Akad. Auskunftsamtes. Berlin, Univ. N. 8°, XVI. 428 l. – Leírtuk e könyv teljes címét, ebből világos a célja. Nagy szakavadsággal s ízléssel összeválogatott olvasókönyv, amelyből a németül olvasó idegen megismeri és megérti a mai Németországot, a népet, országot, nagy alakjait, gazdasági életét, technikai fejlődését, a német nyelv történetét, irodalmának szellemét, képzőművészetét, zenéjét, nevelésügyét, tudományos életét, filozófiai irányait. Mindezt főbb vonalaiban, a legjobb szerzők tollából, egyáltalában nem lexikon- vagy Baedekerszerűen, hanem mindenütt az intézmények lelkét, az egyes tudományok vagy a nemzeti élet más jelenségeinek szellemét, nagy irányvonalait magyarázva. A tudományról és filozófiáról szóló fejezetben adja a kiváló porosz kultuszminiszter-tudós, Carl Heinrich Beckernek meleg és finom méltatását a mi Gragger Róbertünkről, aki im így bevonult a német tudománytörténetbe egy nagyon elterjedt olvasókönyvvel is. Ez a mintaszerű német könyv nekünk, magyaroknak nemcsak azért becses és érdekes olvasmány, mivel közelebb hoz az európai szellemi élet egyik legnagyobb fókuszához; hanem például is szolgálhat: az utódállamokban szemünk előtt nő fel az első magyar generáció, amelynek egy része idegennyelű iskolákban hamis vagy elferdített tényeket (ellenséges szellemben előadva) hall az anyaországról, a másik része, amely magyar középiskolába jár, nem mélyedhet úgy el a magyar nemzeti tárgyak tanulmányozásába, mint a mi fiaink és leányaink. Siessünk fiatal magyar véreink kezébe adni Remme szép munkájának magyar mását!

(Genf)

Baranyai Zoltán

Magyar Nevelés. Pedagógiai napilap, megjelenik naponként, a vásár- és ünnepnapot követő nap kivételével. Szerk. Waldapfel János. II. évf. 7–8. sz. – A kis nyolcadrét formájú „napilap“ előfizetési fölhívást közöl egy megindítandó hetilap ügyében, amely „a társadalmi béke és egyetértés előmozdítását“ célozza.

Nagy József: *Ildomos válasz Vértesi Frigyes ildomtalan pamfletjére*. Kézirat gyanánt. Pécs, 1928. 8° 8 l. – A füzet válasz akar lenni Vértesi Frigyesnek Kritikai megjegyzések Nagy József két könyvéről (Pécs, 1928) c. röpiratára. Vértesi és Nagy állításai alapján annyit megállapíthat minden objektív, de a kérdésben nem szakember olvasó, hogy Nagy József inkriminált eljárása nem meríti ki a plágium tényálladékát, bár kétségtelennek látszik, hogy egyik munkájában Bergson filozófiáját L. Weber kitünő intézetei alapján ismerteti. Az érdekes Weber-t mindenesetre illetet volna megemlítenie annak, aki nem ex fontibus merít, hanem másodkézből dolgozik. Ezt a körülményt könnyen rosszra magyarázhatná valaki: azt mondva rá, hogy bepillantást enged a szerző műhelyébe ... Ami pedig a Bauch-párhuzamot illeti, légből nem koholhat a filozófia-történész sem, de ha már Bauch-ból merít, – ami jogában áll – legalább említse meg Bauch-ot. És még egy szerény megjegyzés. Ha valaki ildomos vagyis okos választ akar adni egy pamfletre, akkor ne írjon le olyan mondatokat, amikkel kevés szimpátiát szerez a maga számára. Ime néhány ilyen ildomos kitétel: „... az utcán a lovak itt is ugyanolyan névjegyvet használnak, mint odahaza ...“; „vacak az egész Páris ...“; „mérgecs bencés“; „fürges kis csaholnok“; „Őn ugyan nem mondható könyvtisztának“; „Őnek volt ideje kotlani a pamfletjén ...“ Akinek rendben van a szénája, az mért veszíti el azt a contenance-ot, ami az olymposi nyugalomban. Éő filozófusok sajátja?

